

[Formanden]

Poulsgaard: spm. nr. 186.
 Mimi Jakobsen: spm. nr. 191.
 Hagen Hagensen: spm. nr. 193 og 194.
 Ebba Strange: spm. nr. 195 og 196.
 Glistrup: spm. nr. 197.
 Halvgaard: spm. nr. 202.
 Ingolf Knudsen: spm. nr. 203.
 Kjærulff-Schmidt: spm. nr. 206, 229, 230
 og 238.
 Arentoft: spm. nr. 211.
 Grove: spm. nr. 219.
 Thorndahl: spm. nr. 231.
 Jørgen Junior: spm. nr. 232.

Til *arbejdsministeren* (31/10 78) af:

Tyroll (VS):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der kan oprettes et arbejderstyret organ til undersøgelse af sundhedsrisici ved stoffer, der indgår i produktioner og disses produkter, samt lade producenterne finansiere undersøgelserne gennem indbetalinger til en fond, der er tilstrækkelig til at dække udgifterne?«

(Spm. nr. 157).

Begrundelse.

Arbejdsministeren har i svaret på mine spørgsmål nr. 957 og 1015 i folketingsåret 1977-78 givet udtryk for, at det kunne være ønskeligt, om myndighederne kunne foretage de fornødne undersøgelser af stoffernes sundhedsrisici. Ministeren fandt det imidlertid næppe muligt i offentlig regie at etablere det fornødne apparat til at foretage disse undersøgelser af de mange kemiske stoffer og produkter, som anvendes i erhvervslivet. Kravene til såvel sagkundskab som bevillinger mener ministeren er for store.

Alternativet for ministeren bliver på denne baggrund, at den produktvurdering, som skal opbygges etapevis i offentlig regie, først og fremmest skal være baseret på de undersøgelser, som producenter og importører tilpligtes at foretage i forbindelse med en anmeldelse af stoffer og materialer til arbejdstilsynet. At ministeren således ønsker, at arbejdsgiverne skal finansiere undersøgelserne, kan spørgeren kun tilslutte sig. Derimod finder spørgeren ikke, at det er indlysende, at arbejdsgivere og producenter skal have kontrollen med disse undersøgelsers udførelse. Der eksisterer mange eksempler på, hvordan fabri-

kanterne har lavet utilstrækkelige forsøg, har manipuleret med deres forskningsresultater eller direkte har udeladt eller destrueret uheldige forskningsresultater. Den af ministeren tænkte ordning er således helt utilfredsstillende for landets arbejdere. Den vil blive et våben i arbejdsgivernes hænder vendt mod arbejdernes sundheds- og sikkerhedsforhold. Der kommer flere og flere eksempler på, at dette er tilfældet. Ministeren kan ikke vedblive overse dette – ikke uden, at det af landets arbejdere må opfattes og erkendes som en klar stillingtagen til fordel for arbejdsgivernes og producenterens profitinteresser.

Besvarelse (17/11 78):

Arbejdsministeren (Auken):

Af begrundelsen fremgår, at spørgeren kan tilslutte sig, at producenter og importører, således som jeg har redegjort for i mit svar på spørgsmål nr. 957 og 1015 i folketings-samlingen 1977/78, skal finansiere undersøgelserne af de stoffer og materialer, som i forbindelse med den etapevise opbygning af en produktvurdering skal anmeldes til arbejdstilsynet.

Hvad spørgeren derimod ikke finder indlysende, er, at arbejdsgivere og producenter skal have kontrollen med disse undersøgelsers udførelse.

Som nævnt i mit svar på spørgsmål nr. 916 fra hr. Tyroll agter jeg at forelægge folketinget et forslag til lov om ændring af arbejdsmiljøloven vedrørende stoffer og materialer med henblik på at skaffe hjemmel til at fastsætte regler om anmeldelsespligt og undersøgelsespligt m. v. for producenter og importører af stoffer og materialer for at kunne forebygge og imødegå sundheds- og ulykkeskader i arbejdsmiljøet.

Forslaget tilsigter endvidere at skaffe hjemmel til at fastsætte regler om oprettelse m. v. af et register for stoffer og materialer på arbejdsmiljøinstituttet. Registret skal være fælles for anmeldelser efter såvel arbejdsministeriets som miljøministeriets ny lovgivning om stoffer og materialer.

Forslaget tilsigter endelig at skaffe hjemmel til at foretage en produktvurdering, hvorefter stoffer og materialer, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, ikke må anvendes til bestemte formål eller inden for særlige områder, før-